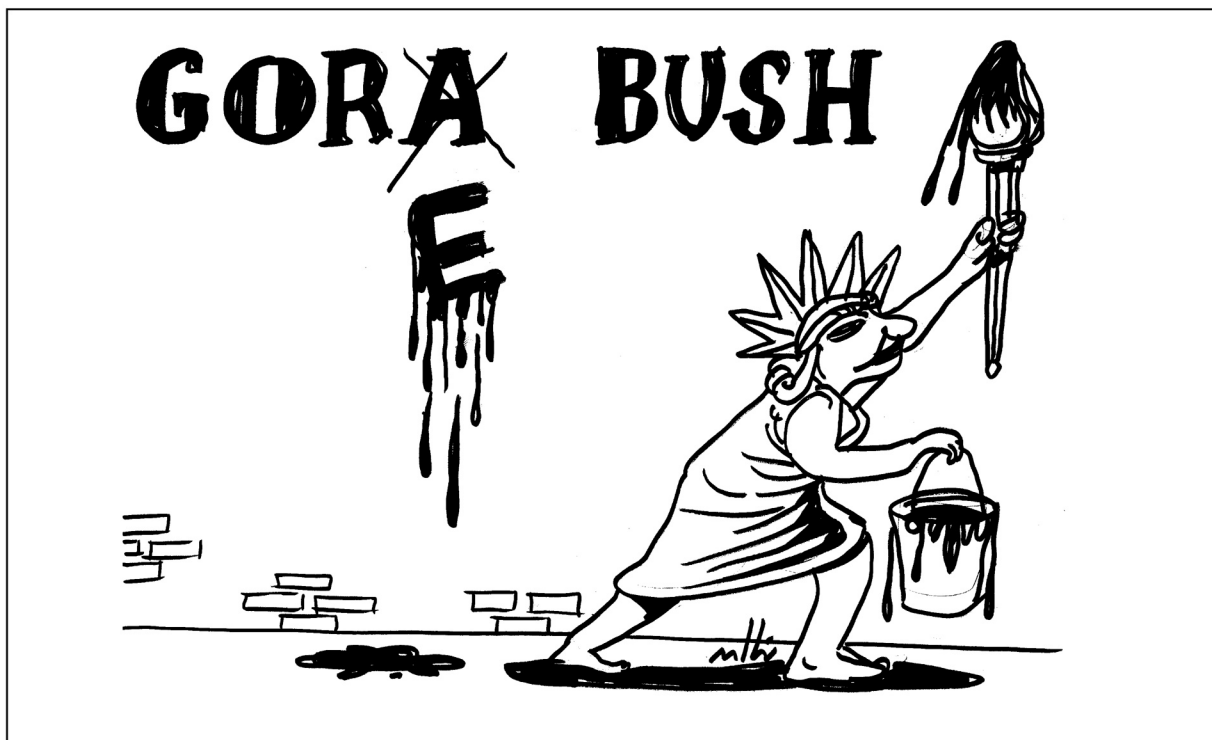

• MATTIN •

Hezkuntza bakean

• ANDONI LIZEAGA •

[SAREAN ELKARTEKO KOORDINATZAILEA]

Euskal Hezkuntza Sistema jasaten ari den erasoaren-
gatik kezkatutik, eta D ere-
duen baliagarritasuna zalantzan ja-
rriz hainbat alderdi politikotako ki-
de batzuek azkenaldian botatako
adierazpenek bereziki astindu gai-
tuztenez, sare publikoko Haur eta
Lehen Hezkuntzako zuzendarien el-
karte den Sareanetik erantzun be-
harrean aurkitzen gara.

Hasieraz onar daiteke alderdi ba-
tzuek irakas-ereduren baten dohai-
nak eztabaidan jartzea, bai eta guz-
tienak aztertu nahi izatea ere. Hain
zuzen, irakasleok eredu plangintza
honen balizko hobekuntzak aspaldi-
danik ditugu eztabaidagai gure so-
lasguneetan. Baina, 20 urtez ildo
honetatik aritu ostean, eredu-
etatik bakar bat zalantzan jartzea eta, alor
honetan eskuragai dagoen informa-
zio guztia alboratuz, ikerketa eska-
tzen hasi eta soil-soilik eredu honi
buruzkoa eskatzea ulergaitza da.
Are gehiago, aipatutako informazioa
ikasleen emaitza akademikoz osatu-
tako txostenak direla kontuan har-
tzen badugu, non urtez urte egune-
ratuz ereduaren arteko aldeak jaso-
tzen diren. Gainera, duela gutxi
INCEk argitaratutako emaitzak ere
hor daude. Beraz, agerian geratzen
da hitzaldi gatazkatsu horiek edo-
zein egoeraren azterketa objektibo-
ak eskatzen duen oinarri etiko eta
zehaztasunen ginetik jaurtiak izan
direla.

Hizkuntza eredu desberdinekin
lanean ari diren irakaslez osaturi-
koa denez, gurearen moduko era-
kunde batek ziurtasun osoa dauka
kasu bakoitzean aukeratua izan den
eredua, edo ereduak, ikastetxe jakin
horretako ikasleentzat egokiena de-
na, beti ere, zelako inguruan bizi eta
aritu behar den eta bertakoen giro
eta bizi-baldintzen eraginez zein ira-
kasgaik merezi duten lehentasunez-

ko arreta kontuan izaten baita. Hau
horrela gertatzen dela bermatzeko,
beste batzuen artean, ikastetxe ba-
koitzeko Eskola Kontseiluak daude.
Hauek ikasturte hasieran Ikastetxe-
aren Urteko Egitasmoa eta amaie-
ran Ikasturtearen Memoria onartu
ohi dute.

Adierazpen
hauek eragin-
dako egoerak
ikastetxeak
autonomia mai-
la handiagoz
hornitzearen
beharra nabar-
mentzen du.
Eskola batek
helburu oroko-
rrak lortu ahal
izateko ezinbe-
stekoa du, beste
hainbaten arte-
an, kasu bakoitzean beharrezkoak
liratekeen egokitzapen kurrikula-
rrak egiteko ahalmena izatea. Egu-
nez egun, adostasun maila zabala-
goa izan zuen sasoi politiko batean
erabakitako eta inolako aldaketarik
jasan ez duten helburuei erantzun-
ten diegu, goi mailetan eta ez ikaste-
txeetan ezarritako helburuei, hain
zuzen. Horrela, eredu guztientzat
egina dagoen Euskal Eskola Publi-
koari Buruzko Legeak, besteen arte-
an, euskararen erabilera bultzatuz
eta normalkuntzari lagunduz, ikas-
le guztiek derrigorrezko irakaskun-
tza-aldia bukatzean bi hizkuntza
ofizialen ezagupen praktikoa izango
dutela bermatzea du helburu nagu-
sizat. Bestalde, arautegi honen
sarreran bertan aipatzen den legez,
ikastetxeek duten zeregina hobeto
betetzeko, beharrezkoa da hau
inguruan errotua egotea eta auto-
nomia maila garrantzitsu batekin
funtzionatzea. Horretarako eskola-
komunitate bakoitzari autoantola-

keta formulak baimentzea proposa-
tzen du. Aurrekoaren ildotik,
sakonki aztertu beharko litzateke
Hezkuntza Sistemak zeri eman
beharko liokeen garrantzirik nagu-
sia, derrigorrezko ikasketa aroaren
amaierarako ipinitako helburuak
lortzeari ala horretara iristeko tres-

na gisa aurreikusi
diren gutxieneko
bitartekoak derrigo-
rrez betetzeari.
Sarri askotan bi
eragile hauek ez
dira bat etortzen,
beste arrazoi asko-
ren artean aipatu-
tako gutxieneko
horiez gain, gizarte-
ak eskolari dion
eskaria egunetik
egunera hazten ari
delako, eta azken

helburu horiek lortzearen pedagogi
eta antolakuntza planteamenduak
egokitu eta hobetzeko etengabeko
prozesuetan murgilduta dagoelako
hezkuntza sistema osoa. Bestela ere
nahiko erronka baduen ikastetxeen
jardunak ezin du aro politikoen
aztoramenduaren arabera izan.

Horregatik guztiagatik, alderdi
politikoei ardura eta zuhertasunez
aritzeko eskatzen diegu. Era berean,
errealitatea ez eraldatzea edota hel-
buru elektoralekin erabiltzea, ezin-
tasun adierazpen besterik ez den po-
litika suntsikorretan ez aritzea, gi-
zarteak sormen lana agindu baitie
eta, azkenik, irakaskuntzako behar-
ginen lan zintzoa errespetatzea.
Hauek, bakoitzaren ideologi desber-
dintasunen ginetik, elkarlanean
dihardugu irakaskuntzaren bidez
begirune handiago eta heziketa ho-
bea izango duen gizarteak osatzen la-
guntzeko. Gure eguneroko zeregina
hainbeste nahi dugun bake eta el-
karbizitzarako eredu izan dadila.

“

*Euskal Eskola
Publikoari Buruzko
Legeak bi hizkuntza
ofizialen ezagupena
bermatzea du helburu*

••• JUANTXO URDIROZ

Ahuntzen alde (I)

Ez dakit zergatik zakurrek ote duten
ospe ona, eta ahuntzek txarra;
zergatik egiten ote diren txapel-
ketak, zakurren orrazkerak-
eta saritzeko, eta ez ahuntze-
nak. Beno, seguru nago au-
kera izanda ere ahuntzek ez
luketela parte hartuko hala-
koetan. Kontua da, nire ustez,
zakurra animalia epikoa dela,
Erroma oinperatutakoan, Erro-
maren mugak gordetzeko modukoa.

Ahuntza animalia lirikoa da, emetasunaren sin-
boloa, eta ez du balio aberriak zaintzeko.

Errua nori aurpegiratu behar, eta pentsalari
fin bati, filosofo handi bati aurpegiratu ahal dio-
gu. Schopenhauerri bidali ahal diogu erantzuki-
zuna. Gizakia zenbat eta hobeto ezagutu, bere za-
kurra zenbat eta gehiago maite zuela esan zue-
nak zakurrari dagokion alderdia ez zuen aski
pentsatu. Gizakiari dagokion alderdia oso ongi
ezagutzen zuela seguru nago, baina ez zuen eza-
gutzen nire auzokoaren zakurra bezalakorik, ho-
ri seguru. Non bizi ote zen Schopenhauer? Ez zen
zakurrik bere auzoan? Ez zuen ezagutzen otsoa-
ren haurridea den *artzain alemaniar* zakur-klase
hori, Hego Afrikan etorkin ilegalak harrapatzeko
erabiltzen dutena? Ni ondorio bat ateratzera au-
sartzen naiz. Seguru da ahuntzik ere ez zuela eza-
gutzen, zeren eta Schopenhauer bezain azkarra
den bat dudatan ibiliko zen, zeren eta ahuntzak
ere dituen azaleko eta barrenaldeko ahalmen eta
bertuteak (horretan luzatuko gara datozen zuta-
beetan) ez dira gutxi. Zakurra ala ahuntza, nor
baino nor bere buruan ibilitakoan, esan bezala,
Schopenhauerrek *gizakia zenbat eta hobeto eza-
gutu, gero eta gehiago maite dut nire katua* esango
zukeen, seguru, erdiko bidea hartuaz.

Zakurra gizakiaren lagunik onena dela esaten
da. Askota, zakurra bere jabearen lagunik one-
na izan daiteke, askotan hori ere ederki kostata,
baina inolaz ere gizaki osoarena. Indietako gaz-
tainondoko gaztainak ez dira jaten, baina inork
ez luke esango gizakiok gaztainak jaten ez dugula.
Txakurrek euren jabeek hozkarik ez, baina gaine-
rako gaztainak ederki. Ohartu al zarete zer nola-
ko segurtasun-aurpegiarekin ibiltzen diren pasa-
ketan hogeita hamar kiloko zakurren jabeak? Ba-
dakizue zergatik? Ederki dakitelako zakurrak
haiei baino lehen guri egingo digula hozka.

...kornerra

MIKEL ELORZA

Banpiroak

■ Banpirismoa literaturara eta Hego Ameri-
ketako saguzarrei buruzko dokumentaleta-
ra mugatua zela uste nuen. Bai zera! ETBko
saio batzuetako tarte paranormalak hurbil
dabiltza, eta ez al da banpirismoa EEBBeta-
ko hauteskundeak direla-eta burmuina eta
batez ere denbora nola xurgatu diguten?
Nahiz eta agerikoa izan bi egun EEBBetako
lehendakaria nor izango den jakin gabe pasa
eta ez zaigula deus larririk gertatu. Berrito
kontaketearena telebista kate baten jukutria
izanen da, futbol partidak gerarazi eta ira-
garkiak sartzea bezalakoxea. Baina, *way of
life*-ko kontuok alde batera, benetako banpi-
rismoa txirrindularien artekoa da oraindik
orain jakin dugunez. Lance Armstrongen
taldea salatu dute indartze aldera behi-odo-
la hartzeagatik. Haur-sakrifizioak egiten di-
tuztela esatea falta da. Ni, badaezpada, odol-
kia jatera joan naiz. Garaia da eta.